

KICSI FALUNK

2006. augusztus - szeptember

III. évfolyam 8. - 9. szám

A KISSZÉKELYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

MEGKÉRDEZTÜK ANITÁT... HOGYAN SZÜLETIK A KISBORJÚ?

Kisszékely lélekszámához - főleg a fiatalokéhoz - képest meglepően sok egyetemistánk, főiskolásunk van. Büszkék is vagyunk rájuk: Nádori Tamásra, Timár Mátéra és a két idei felvettre: Főfai Tamásra és Diel Mónikára. Szomorúan tapasztaljuk azonban, hogy keveset látjuk őket, alig vesznek részt a falu életében. Nem így Schlégel Anita, aki rendszeresen fellép rendezvényeinken, énekel egyedül, a Bokrétával és a templomi kórusban, táncot tanít a többieknek, szervez fáradhatatlanul. Eközben a második évfolyamot végzi a Pécsi Tudományegyetem olasz szakán. Most pedig újabb oldaláról ismertük meg.

- Augusztusban történt. A szüleim Fehérvárra utaztak, egyedül maradtam otthon. Várható volt, hogy az egyik tehenünk megellik, ezért meghagyták a szüleim, hogy figyeljem a Zsömlét. Ha esetleg megindulna az ellés, ne ijedjek meg, mert nem lesz semmi baj. Itt fenn, a szomszédságban is van egy telep, onnan tudok segítséget kérni. De megnyugtattak, hogy nem lesz baj, megvárja őket a Zsömlé. Hát nem várta meg... Amikor megláttam a kisborjú lábait, hát akkor megijedtem. Figyeltem, hogy mikor szóljak a Borbás Jani bácsinak. Aztán fölszaladtam, lejött és kihúztuk a kisborjút.

KF: Állatorvos nem is jött ki?

- Nem. Ilyen egyszerű ellésekhez nem szoktuk hívni.

KF: Mit szóltak a szüleid?

- Megdicsértek apukámék, hogy ügyesen helytálltam. Nagyon nem ijedtem meg, mert láttam már ilyet, csak hát egyedül voltam otthon, tudtam, hogy nekem kell megoldanom a helyzetet. Ha komplikáltabb lett volna, felhívtam volna anyuékat, aztán meg az állatorvost. Vagy fordított sorrendben. De rendben ment minden. Szép kis zsömlészínű boci lett.

KF: Az egyetemen, az olasz szakon hány olyan diákot ismersz, akiről el tudod képzelni, hogy világra segített volna egy kisborjút?

- Hát biztos vannak ilyenek, csak nem a bölcsészkaron. A csoporttársaim szinte mind városiak.

KF: És elmondta nekik?

- Nem, ilyenekről nem szoktam velük beszélgetni. Annyira nem ismerjük egymást. De azért büszke vagyok a bocira, mert jó dolog többoldalúnak lenni. Hogy itt is helyt tudok állni. Szeretem a vidéki életet.

KF: És hogy megy az egyetem?

- Voltak problémáim, de most már leküzdöm őket. Nehéz... Jegyzetelni sem tudtam még az elején, furcsa volt... Sokan jöttek két tannyelvű iskolából, ők bizonyos tárgyakat olaszul tanultak, hozzá voltak szokva. Nekem ez furcsa volt. Először csak próbáltam megérteni, hogy miről van szó, illetve követni a fénymásolatok alapján. Aztán ahogy minél többet olvas az ember, úgy fejlődik, könnyebben megérti. Úgy érzem, hogy most már menni fog. Bővült a szókincsem, tudok jegyzetelni, bár néha még a tempóval most is gondom van.



KF: Tudsz szabadon beszélni olaszul?

- Hát... általános témákban, például amikor valaki eligazítást kér a városban. Volt már rá példa. Megértettek az olaszok, sőt meghívtak egy kávézóba, elbeszélgettünk.

KF: Mik a terveid?

- Érdekel az idegenvezetés. Sok új dolgot láthatok, utazhatok, új embereket ismerhetek meg.

KF: És az éneklés?

- Most már két énektanárom van, újra elkezdek zongorázni is, meg szolfézst, zenével kapcsolatos dolgokat fogok tanulni félévtől. Másfél év múlva felvételizek ének szakra, de lehet, hogy már az idén megpróbálom, ha sikerül felkészülnöm.

KF: Hát a nyelvek?

- Angol tanfolyamra járok, remélem, egy év múlva meglesz a középfokú nyelvvizsgám. Még a német az, ami érdekel, szerintem azt legalább alapszinten beszélnie kell az embernek. Egyrészt mert itt a faluban is sok német él, meg hát az őseim is azok voltak...

KF: És mi a helyzet a táncsal?

- Sztenderd táncokat tanulok az egyetemen. Nagyon izgalmas, mert véletlenül lett állandó párom, nagyon aranyos, nagyon élvezük a táncot. De még csak az alaplépéseknél tartunk...

VENDÉGSÉGBEN A BOKRÉTA

Augusztusban két helyre is meghívtak bennünket: Fürgedre és Mislára.

Fürgeden a Vas Gereben napok alkalmából rendezett műsoros délutánon léptünk fel, a helybéli asszonykórus, a pinchelyi táncosok, a dalmadi nyugdíjasok és a magyarkeszi lakodalmások mellett.

A kisszékelyi táncokat és bukovinai székelypésmeséinket adtuk elő, amelyekkel korábban már Egerágon is nagy sikert arattunk.



A siker Fürgeden sem maradt el, vasnapon jutalmazták produkciónkat.

Táncoltunk a magyarkeszi lakodalmásokkal is. A fürgedi asszonyokkal barátságot kötöttünk, meghívtuk őket Kisszékelybe.

Mislán a falunap vendégei voltunk, sok más együttessel együtt.

Most először léptünk fel szabadtéri színpadon, furcsa volt, hogy - a hangosítás ellenére - mennyire elenyészik a hang. Schlégel Anita népdalokat énekelt, majd a kisszékelyi táncokat adtuk elő, utána Elek László citerakíséretével énekeltünk.

A miszlai asszonykórus is megígérte, hogy viszonzozza a vendégszereplést.



(Fotó: Elek László)



Most a Falukarácsonyra készülünk (aki szerepelne, még jelentkezhet!), január 14-ére pedig Egerágra várnak vissza bennünket.



(Fotó: Elek László)

KITÁNCOLTÁK A MÁJFÁT

Az önkormányzat és a Kulturális Egyesület szervezésében idén végre nem csak kitáncoltuk a kitűzött májfát, hanem kivágni is sikerült.

Ugyanis eddig minden évben a kellemetlen időjárás miatt a táncrea csak a Kultúrházban kerülhetett sor, a fát kivágni meg csak 1-2 nap múlva lehetett.

A szép idő miatt viszont kevesebben gyűltek össze a strandon, mivel sokaknak még más tennivalóik akadtak.

A résztvevők öt órakor kezdtek gyülekezni és hozzáláttak a szokásos paprikás krumpli főzéséhez. A közös evés-ivás után a kicsik és nagyok táncrea perdültek, a zenéről *Fehér Árpi* gondoskodott.

A hangulat fokozódásával az egybegyűltek még a májfát is körbetáncolták, majd *Keresztes László* polgármester motoros fűrésszel szakszerűen kivágta a falu májuszfáját.

Szerkesztőségünk tájékoztatja olvasóit, hogy az újság számait e-mail címre kézbesíteni tudja. Kérjük, hogy igényét a kicsifalunk@freemail.hu e-mail címen jelezze.

KÖZGYŰLÉS



(Fotó: *Lelkes György*)

Szeptember 10-ére hívták össze a Művelődési Házba a Kisszékelyi Kulturális Egyesület taggyűlését. *Ifj. Májer József* levezető elnök megállapította, hogy a megjelentek száma nem elegendő a határozatképességhez. A meghívón is olvasható volt, hogy a fél órával később ugyanazzal a napirendi ponttal összehívásra kerülő taggyűlés már a jelenlevők létszámától függetlenül érvényes, ezért most fél óras szünet után megnyitotta a taggyűlést. A 98 fős tagságból 31 jelent meg, akik egyhangúlag megszavazták a napirendi pontokat.

Első napirendi pontként *Martina Zoltán* elnök beszámolt az egyesület 2005. évi munkájáról.

Ezután a következő 8 munkacsoport vezetői számoltak be az elvégzett munkáról, beszámolójukat számítógépről kivetített illusztráció színesítette:

A feltárandó termálvíz hasznosítására alapozva a falusi és az egészségturizmus meghonosítása.

(*Ifj. Májer József*)

A hagyományos falukép helyreállítása, a község arculatának javítása.

(*Csepregi Ferenc*)

A biotermesztés követelményeinek és módszereinek elterjesztése a községben. A megújuló energiaforrások hasznosítása.

(A munkabizottság vezetője, *Pintér Zsolt* helyett *Ifj. Májer József* mondta el a beszámolóját)

Az egyházi műemlékek helyreállítása, az ótemető rehabilitációja. Tájház kialakítása.

(*Lelkes Györgyné*)

A települést érintő turistautak karbantartása, újak kijelölése.

(*Neuholdné Solymosi Erzsébet*)

A régi hagyományokat felelevenítő faluünnep megrendezése.

(*Keresztes László*)

Gyermek és ifjúsági programok szervezése.

(A munkabizottság vezetője, *Szi-Benedek Sándorné* helyett *Borbás Istvánné* számolt be a végzett munkáról)

Templomlépcső és környezetének rendbetétele.

(*Pajor Ágnes*)

Második napirendi pontként *Csepregi Péter* ismertette a Számvizsgáló Bizottság beszámolóját az egyesület 2005. évi pénzügyi helyzetéről.

Harmadik napirendi pontként három új tagot választottak be a számvizsgáló bizottságba: *Lack Máriát, ifjú Kovács Jánost* és *Theresa Birghant*.

Negyedik napirendi pontként a vezetőség 10 pontban határozta meg az elkövetkező időszak feladatait, melyek közt van, hosszabb és rövidebb távú célkitűzés is.

Ezeket a taggyűlés megvitatta.



Részletek a Kisszékelyi Kulturális Egyesület 2004 évi tevékenységéről szóló beszámolójából.

„2004-ben: az év elején 32 fő volt tag, az év végén már csak 28 fő.”

„Tavaly az egyesület átalakulásának köszönhetően év végére a létszámunk 90

főre nőtt. 50 nő, 39 férfi és egy cég. Legidősebb tagunk 1928-as születésű, a legfiatalabb 1995-ös. Pártoló tagunk is van 1 fő. Egy fő tiszteletbeli tagunk is van, *Sislay Józsi bácsi*. Sajnos 1 tagunk már elhunyt. Idén újabb 9 fővel nőtt a létszámunk.

Örvendetes, hogy már 10 fő nem magyar anyanyelvű tagunk is van. „

„Vezetőségi tagok száma 5 fő volt, amit az átalakuláskor 10 főre növeltünk. Helyet kaptak különböző csoportok képviselői is. *Neuholdné Solymosi Erzsébet* az ideszármazottakat, *Pribelszki Józsefné* a hétvégi házasságokat, *Csepregi Ferenc* az elszármazottakat, *id. Májer József* az időseket, *Lelkes Györgyné*, a kulturális tevékenységet képviseli.”

„Az önkormányzattól 2004-re kaptunk a 30 ezer forint összegű támogatást. Ezen a pénzeken kívül tagdíjából, adományokból, rendezvények bevételeiből, pályázatokon nyert pénzekből és az adózók által felajánlott személyi jövedelemadó 1 százalékából gazdálkodhattunk.

Tagdíjak 34 750 Ft. Adomány 50 000 Ft.

Adó 1 százalék - 90 207 Ft. Templomlépcsőre 103 000 Ft. Egyéb bevétel 7 300 Ft. *Sislay József* a könyvtár berendezésére 2 081 376 Ft-ot adott”

“2005-re 40 ezer forintot kaptunk az önkormányzattól.

Tagdíjak 93 933 Ft.

Adó 1 % - 61 207 Ft. Templomlépcsőre 150 267 Ft.

Fa keresztre 150 000 Ft.

Egyéb adomány 145 000 Ft.

Egyéb bevétel 40 600 Ft.

Pályázat 510 000 Ft.”

“Köszönjük mindenkinek az adományt, legyen az 500 Ft vagy 100 ezer. Nem szeretnék senkit sem kiemelni név szerint, de meg kell említenem az itt élő nem magyar állampolgárokat, akik 100 ezer forinttal járultak hozzá a templomlépcső felújításához.”

JÓZSI BÁCSI ISMÉT ITTHON



Sislay Józsi bácsit látva és hallva az ember csak bámul. Majd' nyolcvan éven át megőrzött szép magyar beszédén (1927 óta él Amerikában!), életvidámságán, dalos kedvén, tökéletes szellemi frissességén, kitűnő emlékezetén. Szeptemberben már másodszor látogatót el a róla elnevezett könyvtárba, megcsodálta az újabb szép bútordarabot, amelyben kéziratait és okleveleit helyezték el, és találkozott a Bokréta dalosaival. *Keresztes László* polgármester kezéből meghatóttan vette át az oklevelet, amely azt bizonyítja, hogy a Kiszékelyi Kulturális Egyesület tiszteletbeli tagjává választotta.



Mindenkihez volt egy kedves szava, emlékezett mindenkinek nemcsak a szüleire, de a nagyszüleire is. Velünk énekelte kedvenc nótáját, a „Piros pünkösöd napján”-t, kedves feleségét, *Margót* a „Van egy szőke asszony, halvány, mint a rózsa”-val lepte meg, jókat nevetett vaskosabb népdalainkon. Megígértettük vele, hogy jövőre is a vendégünk lesz.



Hazavárjuk, Józsi bácsi!

(Foto: Martina Zoltán)

NYOLCVANASOK KLUBJA

Fülöp Józsefné Bözsike néni, dalárdánk biztos támasza és oszlopa, szeptemberben betöltötte nyolcvanadik évét. Isten éltesse!

A Bokréta ünnepségén megígérte, hogy a századik születésnapján az asztalon fog táncolni.

Szaván fogjuk!

Jambrik Juliannát - Jutka néni - szintén szeptemberben köszöntötték fel a templomba járók, Sándor Pál gyógyszerész úrral az élükön. Isten tartsa meg még sokáig jó egészségben, Jutka néni!

ÜLÉSEZTEK A NYUGDÍJASOK IS

A Kiszékelyi Nyugdíjas Egyesület taggyűlést tartott, melyen megvitatta a kedvezményes zöldség és gyümölcs beszerzési lehetőségeket, valamint egy kirándulás megszervezésének lehetőségét. A gyűlés után megtekintették a Bokréta együttes fűrgedi szereplésén készült videófelvételt.



KICSI FALUNK

Felelős kiadó:
Keresztes László

Szerkesztő:
Lelkes György

Elérhetőségünk:
7082 Kiszékely,
Szabadság u. 2.
kicsifalunk@freemail.hu
(06-74)-403-144

Lapunk a Kiszékelyi
Kulturális Egyesület
támogatásával készül